

ת"פ 2503/07 - מדינת ישראל נגד מ.א.ר.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו
ת"פ 15-07-2503 מדינת ישראל נ' א

לפני כבוד השופט עידו דרויאן-גמליאל
המאשימה מדינת ישראל
ע"י ב"כ עוזר ספיר חבר

נגד הנאשם מ.א.ר.
ע"י ב"כ עוזר שאדיה כבאה

玠 דין

ביום 15.1.17 הודה הנאשם בכתב אישום מתווך שהוגש במסגרת הסדר טיעון, והורשע בעבירות הבאות:

- א. תקיפה בת זוג, לפי סעיף 382 (ב) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (2 עבירות);
- ב. תקיפה חובלנית, לפי סעיף 380 לחוק הנ"ל;
- ג. איומים, לפי סעיף 192 לחוק הנ"ל.

הנאשם הופנה לשירות המבחן והתקבלו בעניינו שני תסקרים, מיום 21.5.17 ומיום 24.10.17, וביום 29.10.17 טענו הצדדים לעונש: המאשימה עתרה לעונש שעיקרו מסר בעבודות שירות, תוך הפעלת מסר מותנה בחופף, ולצדיו מסר מותנה, קנס ופיצוי; ואילו ההגנה עתרה לאיום המלצחו של שירות המבחן ולהארכת המסר המותנה יחד עם צו מבוחן.

מעשי הנאשם:

1. הנאשם ואשתו הנפגעת התגוררו בנפרד בעת הרלוונטיות, כשהנפגעת גרה בבית הוריה.
2. במועד לא ידוע בסתיו 2013, בבית הורי הנפגעת, תקף הנאשם את הנפגעת ותפס בחזקה את צווארה, וכן תקף את אחותה מ שהכנים אצבעות בחזקה לנחיריה אפה וגרם לה לדימום. בגין אירוע זה הנאשם והורשע הנאשם בעבירות של תקיפה בת-זוג ותקיפה חובלנית [אישום 1].
3. ביום 3.11.17, בדירה הורי הנפגעת, תקף הנאשם את הנפגעת ואיים עליה [אישום 2]:

עמוד 1

א. בשעת ערב נכנס הנאשם ללא רשות לדירה והחל להתווכח עם הנפגעת בעניין אופן לבושה לאירוע. הנפגעת ביקשה מה הנאשם שיצא, אך הנאשם תפס בידה וגרר אותה לחדר השינה. כשניסתה הנפגעת להגן על עצמה, סטר לה הנאשם בפניה;

ב. מ' ניסתה להפסיק את מעשי הנאשם ותפסה בחולצתו, וכך עד שהגיע קרוב אחר של הנפגעת והוציא את הנאשם מהדירה;

ג. נידת משטרת הוזמנה והגעה למקום, ואז אים הנאשם על הנפגעת במסרוֹן שליח לה ובו כתוב ש"אם את מגישה תלונה, אני אראה לך מה זה";

ד. הנפגעת, אחותה נוגיסה, יצאו מהבית ועמדו לנסוע לאירוע משפחתי, אך אז הגיעו הנאשם ברכב בו היה גם בןם של הנאשם והנפגעת, חסם את רכבם של הנפגעת וקרובייה, והנפגעת נכנסה מרצונה לרכב בו נагה הנאשם. אז מסר הנאשם את הילד לזרועותיה של הנפגעת, וسطר בפניה מספר פעמיים;

ה. בעודם נוסעים ברכב, עזקה הנפגעת לעזרה והנstrate אים עליה כשלף אולר, סגור ומוקפל, כיוון אותו לעבר הנפגעת, ואים עליה ש"תשטמי את הפה, אם לא אני אהרוג אותך... אני אקח אותך לשטחים";

נסיבות העבירות - קביעת מתחם העונש ההולם:

1. אף שמדובר בשני אירועים נפרדים, טוענו הצדדים לעונש כולל, תוך ראייתו של כל אירוע חלק ממכלול. אלר בדרכם של הצדדים, המוצדקת בנסיבות דן, והמתחם העוני שייקבע יהיה מתחם אחד.

2. הערכים המוגנים בהם פגע הנאשם:

א. עבירות התקיפה, ובוודהי התקיפה חולנית, מגנות על הרק המركזי של שלמות הגוף והבריאות. ערך זה הינו מהחשובים במאגר הערכים החברתיים ומיותר להרחיב על קר. לעבירות התקיפה הנוגעות לתchromם הזוג והמשפחה ממשימות מיוחדת, המשקפת את רצון החברה להכיר בחומרתן היתירה של עבירות אלו. הטעמים להחמרה הינם הפרת האמון הבסיסי הנלווה לתקיפה בתוך מערכת המבוססת על אמון זה, קשיי החשיפה והמצב הקשה-במיוחד בו נמצא נפגע, הקירוש בין האלים שמשמעותו נגדו בין הרצון לגונן על המערכת הזוגית או המשפחה שתפקידו לעבירות מסווג זה הינו חמוץ במיוחד [וראו למשל ע"פ 4875/11 מ.י. נ' פלוני (2012)]. בע"פ 305/12 מ.י. נ' צוונר-זליג (2013) הדגיש בימ"ש העליון כי קצה הנפש מעשי אלימות, הוהלים וمتרבבים, במיחוד נגד נשים מצד הקרובים להן ביותר וכי הדבר נראה כ"מכת מדינה" המכibilit השתת עונשים חמורים ומרתיעים. הצורך בסיפוק ביטחון לכל אישة ואישה בביתה, מקום מבצרה, בחיק משפחתה, הוכר כ"ערך חברתי ראשון במעלה". נקבע שעל העונשה לשדר מסר חד וברור: אלימות במשפחה תוביל על דרך הכלל לתגובה עונשית קשה, תוך הסגת מידת הרחמים מפני מידת הדין;

ב. עבירות האיומים הקבועה בסעיף 192 לחוק באה להגן על שלוחות הנפש של האדם ולאפשר לו חיים חופשיים מלחצים אסורים. בעקיפין, מגנה עבירה זו על>User נסף - חופש הפעולה והבחירה של האדם, שכן לעיתים קרובות נלוות לאיום מטרת של הנעת אדם לפעולה או למחדל, כמסר מסוימת שאינו מגיע לשחיטה גלויה (ע"פ 103/88 **ליקטמן נ' מ.י.** (1989)). וכן גם בעניינו, כשהנאשם רצה למנוע מהפגיעה להגיש תלונה במשטרה.

3. התנהגותו האלימה והחוורת של הננאם פגעה באופן חמור בערכיהם המוגנים, כאשר הננאם לא נרתע מnocחותם של אחרים, ואין נרתע גם ממצגת אולר להמחשת האיומים. פרט לנזקי הגוף, שלמרבה המזל היו קלים וחולפים, גרמו מעשי הננאם לנפגעת ולאחותה מ' מצוקה נפשית וחרדה. נוכחות הילד באירוע השני הוסיפה למצוקת הנפגעת, וקשה לשער את מידת הנזק לנفسו הרכה של הילד.
4. הנזקים ה konkretiyim היו אףו ממשיים, והנזקים הפוטנציאליים חמורים פי כמה.
5. המקור להתרכזותיו האלימות של הננאם נזע באלימות ובתסכול, על-רקע שימוש התמכרוויות באלכוהול. לדברי הנפגעת עצמה, היו אלה איורים חריגים בשגרת החיים של בני הזוג.
6. מתחם העונש ההולם יקבע אףו בין מאסר שניית לרצותו בעבודות שירות לבין 18 חודשים מאסר בפועל, הצעת התביעה. עתירת התביעה תואמת אףו את המתחם שנקבע.

סתיה מתחם העונש מטעמי שייקום:

1. הננאם, ליד 1988, כבן 30, נשוי לנפגעת, כשיכום הם גרים יחד ומגדלים את שני ילדיהם. מוצא הננאם במשפחה שהתמודדה עם קשיים כלכליים ואחרים, כשהאב, הלקוי בנפשו, יצר אווירה אלימה בבית. הננאם החל לעבוד בעבודות מזדמנות מעת שס"ט עשר שנות לימוד, וכך עד שבمارس 2017 החל לעבוד כתבח, עשה חיל במקצועו זה, וכיום הוא אחראי מטבח במסעדת.
2. לחובת הננאם עבר פלילי [תע/1], הכלול גם בעירות אלימות. עבירות אלימות אחרונה (תקיפת שוטר והפרעה לשוטר) עבר הננאם בשנת 2011, ובгин עבירות חבלה חמורות שביצע בשנת 2007 אף נדון למאסר ממושך בפועל. בגין עבירות רכוש שביצע בשנת 2006 נדון הננאם לשולשה חודשים מאסר שריצה בעבודות שירות. עוד לחובת הננאם מאסר מותנה בן שישה חודשים, שהוטל ביום 25.4.17 בגין עבירות תקיפת שוטר והפרעה לשוטר, הנזכרות לעיל, שניתן להפעילו עתה.
3. דברי הנפגעת ועמדתה:

א. לדברי הנפגעת, אוטם מסרה לשירות המבחן ולבית המשפט בעת עדותה לעונש, איורי האלימות היו חריגים וחד-פערניים, ובוודאי שלא חזרו מכך. הנפגעת תיארה כיצד התמודדו כזוג צער, הורים לתינוק, עם קשיים כלכליים מכבדים, שגררו לחץ ותסכול. הנפגעת לא היססה לעזוב את הננאם, לנוכח צריכת האלכוהול שלו, ובמשך תשעה חודשים גרה בדירות הוריה. הנפגעת תיארה בהרחבה ובכנות את השינוי שעבר הננאם מאז אוטם מקרים, משורתם לטיפול, ותלטה בתלונתה למשטרה את ההצלחה בשינוי אורח חייו של הננאם - משתיין חסר

כיוון לאיש מקצוע ומשפחה: "אני לא מתחרת על התלונה זו, כי יכול להיות שלא הייתה משגנה רמת חיים צו מושלמת [פרוט', ע' 11-10];

ב. ניסיון החיים והשלל הישר מלמדים כי יש לנוכח זהירות בעדות מסווג זה (וראו ניתוח הביעתיות במאמר של דנה פוגץ' והדר דנציג-רוזנברג "כשאהבה כואבת: על דילמת ההתחשבות בבקשתן של נשים החיות בצל אלימות להקל בעונש הפוגע", **מחקר משפטי** כו 567/07 589, הובא בהסכם אסמכתא בע"פ 4245/13 ג' נ' מ.י. (2013) ובע"פ 567/07 פלוני נ' מ.י. (2011)). שירות המבחן מצא את דברי הנגעת כראויים לביסוס עדמת השירות, אף אני התרשםתי שדברי הנגעת כנים. עוד נחה דעת, שחוונה הנפשי של הנגעת, התומכת בהליך הטיפולי של הנאשם, יסייע להצלחת הטיפול, וכן שהנגעת לא תהסס לפנות למשטרה אם ישוב הנאשם לדרכו הרעה;

4. **ההילך השיקומי שעבר הנאשם:**

א. שירות המבחן מעריך כי המקור להtanegotu של הנאשם נעוץ בשלבי חייו המוקדמים, כשמפחתו לא יכולה לספק לו כלים להטמודות עם משברים ומצוקות, ואף הובילה ליצירת דימוי עצמי נמור - דפוסים שהובילו למעורבות שלית, לשימוש באלכוהול, ולמאפייני התמודדות אלימים;

ב. האירועים בוגנים הורשו הנאשם, והפרידה מאשתו, הובילו את הנאשם לפנות לטיפול פסיכולוגי במסגרת קופת החולים סמוך לאחר המקרים. מסקנת שירות המבחן היא כי הנאשם אכן הפנו את הפסול במעשי, מגלה חרטה כנה, ונענה היבט לטיפול;

ג. הנאשם השתלב בקבוצת טיפולית "יעודית לעבירות אלמ"ב", החל מחודש יוני 2017. הנאשם נרשם לטיפול ומפיק ממנו תועלת. הנאשם חדל מלהרשות אלכוהול והיחסים בין לijn הנגעת טובים, מכבדים ותומכים;

ד. כאמור לעיל, הנאשם החל בקריירה של טבח ואחראי מטבח, והוא שואב סיוף רב מעובdotו, אף הובילה לאיזון כלכלי של המשפחה;

ה. השירות מצא - ועמדתו נועצה היבט בעבודות - שהנ禀ם הצליח לשקם את עצמו ואת משפחתו, כשהוא נעזר בטיפול פרטני וקבוצתי ממושך, חדל מלהרשות אלכוהול, ונתרמן על-ידי הנגעת;

ו. עונש מאסר, ولو בעבודות שירות כפי שהצעה הtoutouut הנכבדה, עלול להוביל לאבדן עבודתו של הנאשם ולפיגועות קשות בהערכתו העצמית ובמשפחה;

5. האמור לעיל, מקבל משנה-頓וף שבחולף הזמן ללא הישנותם של מקרי אלימות, מלמד כי לפניינו הילך שיקומי שהצליח ביותר. במקרה זה, השיקום אינו רק שאלה לב או תקווה. הוא הפרק נגד עינינו למציאות שלא ניתן להפנות לה עורף. המובהקות שלו היא שמהווה אותן "נסיבות מיוחדות ווצאות דופן", המצדיקות סטייה מן המתחם בשל שיקולי שיקום אף כאשר העבירות הן בעלות חומרה יתרה (וראו ע"פ 779/15 פלוני נ' מ.י.)

((2015)).

6. לפיכך, מוצדקת סטייה ממתחם העונש שנקבע, מטעמי שיקום. אמץ אףו את המלצת שירות המבחן ואمنע מהשתת מאסר בפועל, ولو לריצוי בעבודות שירות. דרך זו מאפשרת את הארכתו של המאסר המותנה שהוטל על הנאשם, וכל-זאת לצד העמדה במבחן.
7. בנסיבות העניין לא אחיב את הנאשם בפועל הנגעת או אחותה מ', אף לא בכנס שיטול למעשה על משק הבית המשותף.

סוף דבר, אני גוזר על העונשים הבאים:

- א. אני מאריך בשנה מהיומ את המאסר המותנה בן שישה חודשים שהוטל על הנאשם ביום 25.4.13 בת"פ ;33192-09-12
- ב. צו מבחן למשך שנה מהיומ, בתנאי מפורש של המשך הטיפול בקבוצת האלם"ב של שירות המבחן, כל עוד ימצא השירות צורך בכך. הנאשם מוזהר כי הימנעות משיתוף פעולה עם שירות המבחן יוכל להשבת התקיק לבית המשפט ולגזרת עונש חלופי נוספת;

הוראות נלוות:

- א. מוצגים, ככל שקיים, יועברו להכרעה פרטנית של קצין משטרה;
- ב. עותק גזר הדין יועבר לשירות המבחן;
- זכות ערעור תוך 45 יום לבית המשפט המחויז בתל-אביב - יפו.

ניתן היום, ט"ז חשוון תשע"ח, 05 נובמבר 2017, במעמד הצדדים.